

"Эхо", 7 стр.

№ 24, 14-20 июня 2007 г

З ДНЕМ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА!

ВІТАЄМО!

Керівництво Житомирської облради, облорганізації Народної Партиї та редакція газети «Эхо» щиро здоровлять з днем народження депутатів облради Сергія Володимировича Васьківського (16.06) та Ігоря Геннадійовича Фадєєва (19.06).

Щастя, здоров'я вам, шановні! Нових здобутків на депутатський ниві!

В університеті чітко дотримуються норм, аби з числа всіх студентів державною формою навчання було охоплено не менше половини.

- Цей показник, - продовжує розповідь Микола Медійович, - становить у межах 55-57%. На державне навчання потрапляють найбільш здібні (відповідно до тестування) абітурієнти, близько 25% місця надаємо тим, хто має цільове направлення управління освіти з сільської місцевості з оцінками в атестаті не нижче семи балів, а також пільговики - вихідці з Чорнобильської зони і діти-сироти. Серед «цільовиків» в направлenniam завжди є конкурс, оскільки у нас на одне місце 2-3 кандидати. Навіщо? По-перше, трапляються випадки, коли частина з них не виявляє належних знань і, образно кажучи, провалює тестування. По-друге, в такий спосіб ми дамо можливість навчатися на державній основі справді кращим з кращих. [Інколи у «цільовиків» середній бал вступних іспитів перевищує прохідний бал на загальніх підставах. Тоді вони можуть бути заразовані на навчання автоматично нарівні з іншими.]

Результатом традиційно високої в університеті вимогливості щодо знань абітурієнтів є відповідні популяльність і рейтингові показники вузу. Ще за калинівського Союзу вважалося цілком закономірним, що Житомирський педінститут ім. І. Франка (тодішнє його назва) постійно посідав перші місця серед споріднених закладів за кількістю різних нагород. Нині у цьому відношенні мало що змінилося. Хоча конкуренція серед численних університетів наразі є жорсткішою, однак і минулого року Держуніверситет ім. І. Франка також став кращим за студентськими науковими роботами. В усі часі і понині, скажімо, житомирські фахівці з англійської мови визнають найбільш підготовленими серед решти вузів України. Окрім великою темою є потужна матеріальна база університету, що постійно удосконалюється, насичене дозвіллям молоді тощо. Усе це варте додаткових досліджень та публікацій. Наша тема наразі - новації у вищій освіті в цілому та

європейськими стандартами не буде довготривалим. Може, рік, два... Не більше. Бо підготовка спеціалістів супо з класичними фізикою, математикою, біологією т.д. - майбутнє загальній освіти. І доного у вузі потихеньку готується.

КРЕДИТНО-МОДУЛЬНА СИСТЕМА. ЩО ЦЕ ТАКЕ?

Основою Болонського процесу в галузі освіти є запровадження кредитно-модульної системи. ЖДУ ім. І. Франка протягом трьох років є учасником Всеукраїнського експерименту, і поточного року всі першокурсники університету навчаються за цією системою. Науковці і викладачі значно випереджають нормативно-правову діяльність свого галузевого міністерства і уряду в цілому. Але без інших рішень цікава, корисна і неминучасправа, нажаль, гальмується. Саме викладачі виконують великий обсяг додаткової роботи з нового методичного забезпечення. Вони міняють усю традиційну навчальну документацію. З кожної спеціальністі готують об'ємний інформаційний пакет з вичерпою характеристикою усього процесу формування спеціаліста, починаючи з опису даних про вуз, факультет і т.д.

Кожний викладач автоматично стає куратором, оскільки всі студенти працюють за індивідуальними планами і потребують постійної допомоги та опікування з освоєння програм. Оплата праці загодинникураторства сягає більше півсотні ставок викладачів. Але фінансування досі немає. Його ще ніхто не коригував, стосовно кредитно-модульної системи. Уся новація тримається винятково на ентузіазмі та самопожертві викладачів і постійних пошуках адміністрації університету резервних можливостей.

Такжитам не було, кредитно-модульна система приваблює новизною і незрівнянно вищим якісним рівнем освіти. В її основі - можливість кожному самому формувати себе як спеціаліста. Просто кожен зобов'язаний вчитися, і лише тоді він відбудеться фахово. Поняття «свобода», яке частина молоді ототожнює з нічогонеробством, за кредитно-модульної системи навчання набуває реального, суто гегелівського змісту: усві-

дієм на безоплатну форму навчання.

З'ясувалося, що найбільшим симпатиком кредитно-модульної системи є декан факультету соціальної психології Олександр Леонідович Музика, студенти якого ось уже протягом трьох років опановують цей європейський стандарт.

ЦЯ ПРЕСТИЖНА СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ...

Психологію Олександр Леонідович називає фактором, завдяки якому суспільство повертається обличчям до людини. Факультет модний. Тут готують спеціалістів із соціальної педагогіки, психології, практичної психології і менеджменту організації (іншими словами - психології управління). Конкурс - чотири-п'ять осіб на місце державної форми навчання.

Не існує жодних проблем щодо працевлаштування випускників факультету. Зарплати фахівців - від мінімальної у дитячих садках до в десятки разів вищих у комерційних структурах, таких, як, скажімо, кадрові агентства. Декан вважає, що соціальним психологом може стати будь-хто. Хоча розповідає, що в США, наприклад, іншої думки: успішним психологом буде той, хто має власну сім'ю, дітей... сексуально задоволений. Тобто людина, у котрої відсутні особисті проблеми. Тільки за цієї умови психолог не зможе переносити їх на інших людей, а отже, слугуватиме для них надійним помічником.

- Наша вища освіта, - пerekонаний Олександр Музика, - певною мірою виконує функції служби зайнятості населення. Адже близько 90% випускників шкільвступають довоузів, і більшість з них не запохіджає, аби лише не потрапити в категорію безробітних та заодно одержати бодай якийсь диплом. Значимість вищої освіти девальвується. На Заході майже половина студентів через кредитно-модульну систему не в змозі одержати заповітний диплом. В такий спосіб проходить відбір кращих з них, а в кінцевому результаті хінні спеціалісти безпременно більш підготовлені. В Україні цю селекцію щодо випускників педагогічних вузів вимушено робити школи, технологічні - підприємства... Болонський процес вирівнює освіту. Вже сьогодні Польща беззастережно приймає

сандр Леонідович, - є безнадійна наразі відставання рівня підготовки випускників шкіл щодо вимог вузу. Йдеться не стільки про набуті знання, скільки про вміння і готовність прияти самостійні рішення. Адже саме на цьому базується вся кредитно-модульна система. Студенту надають право вибору: працювати над собою щоденно і здобувати спеціальність або не працювати. Третього немає. Вибирає - це брати відповідальність на себе. А в школах, сім'ях, на вулиці за наших дітей вибір роблять вчителі, батьки, друзі, родичі, міліціонер... Будь-хто, тільки не самі діти.

ІНШОГО НЕ ДАНО

...Перший свій вибір людина зробила з наданої Богом можливості: куштувати чи не куштувати яблоко з дерева пізнання добра і зла. Іого наслідки спокутуємо і понині, і, очевидно, так буде до скону світу...

І досі у щоденному житті, у великому і малому, кожний з нас постійно обирає котрийсь з варіантів, запропонованих тією чи іншою ситуацією. Болонський процес у вищій освіті змінає з права вигору всі напівтони й відтінки (родинні, національні, фінансові, будь-які інші) та ставить питання що називається руба: вчитися чи не вчитися? Так є прийнятні там, у них... Це розпочалося й у нас. Якщо, звичайно, не споторимо...

І настано старий армійський анекдот з діалогом між сержантом і новобранцем: «Ну, розкажи, служивий, які роботи можеш виконувати?». - «Можу, пане сержанте, яму копати!». - «Добре. Яку ще роботу вміш виконувати?». - «Щеможу, пане сержанте, яму не копати!». Котру з цих двох робіт виконував солдат упродовж всієї служби, здогадатися неважко...

Вузівські «сержанти» за Болонського процесу самі перебуватимуть перед постійною дилемою: самовдосконалюватися чи поступитися місцем більш працелюбному? А проблему «копати» кожний студент-новобранець мусить вирішувати самос-тій-но. Тут іншого не дано...

Антон БЕЗДІТКО

Пресловута пісенька-жарт «Від сесії до сесії живуть студенти весело» за рік-два кане в Лету. Так само, як і знаменита студенська формула з походу за знаннями з трьох літер «з»: зазубрив, здав, забув...

Україна приєдналася до Болонського процесу університетів, відповідно до якого живуть студенти всіх західноєвропейських держав.

КОЛИСКА ОСВІТЯНСЬКИХ КАДРІВ

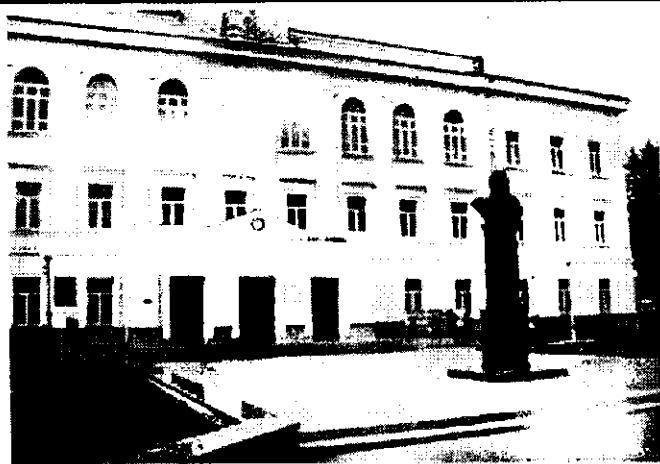
Оточ що очікує нинішніх студентів українських вузів, а особливо завтрашніх абітурієнтів у зв'язку з нашим приєднанням до європейських процесів в освіті, автор цих рядків з'ясовував у стінах одного з найпрестижніших університетів Житомирщини - Державного університету ім. І. Франка.

Проректор з навчальної роботи Микола Мефодійович Осадчий запитання щодо спеціальностей, які цьогоріч опановуватимутимуть університет, несподівано сказав:

- Ми самі ще не знаємо, - і, на мій подив, продовжив, - чекаємо вердикту Міносвіти України. Якщо раніше ми готували, скажімо, вчителів математики і фізики, фахівців з навчання інших кількох предметів, то нині, згідно з європейськими стандартами, це має бути або вчитель лише математики, або вчитель лише фізики... Європі невідомі проблеми українського села, де один і той же вчитель навчає дітей кільком предметам, часто навіть не зі свого профілю. Там готовують вузьких спеціалістів з глибокими знаннями. Ці вимоги відтепер узаконені і в Україні. Наш вуз за ними працює третій рік.

Такою вже є доля Держуніверситету ім. І. Франка. Тут в числі перших в Україні почали запроваджувати тестування знань замість традиційного опитування. А коли перевоналися, що ця форма оцінювання є ефективнішою, то одразу всі екзамени звели до тестування, в т.ч. й вступні.

ДЕШО З ПРАКТИКИ РСТУДУ

ВЧИТИСЯ ЧИ НЕ ВЧИТИСЯ?

ГРОШІ ВЖЕ НЕ ДОПОМАГАТИМУТЬ: ПРИЙШОВ ПРОЦЕС - БОЛОНСЬКИЙ...

ЖДУ ім. І. Франка зокрема.

Оточ, як повідав М. Осадчий, університет передбиває в очікуванні визначення Міносвіту України плану прийому та назв спеціальностей, за якими й формуватимуть цьогорічних першокурсників. Слідівнання грунтуються на потребі нашої ще не європейської дійсності - щоб і надалі зберегти можливість поєднувати в одному спеціалістові, наприклад, математику і фізику, математику і основи інформатики чи біологію та хімію тощо. Погодиться вища освітня інституція пролонгувати теперішню практику підготовки вчителів чи остаточно розрощається з нею і перейде на реїкії європейського курсу - вирішиться буквально задва тижні.

Однак в університеті складні таємо, що залишило

домлене необхідність. І жодних інших трактувань не допускає.

Суть така. Кожна дисципліна розбита на окремі кредити обсягом по 36 годин. Половину часу студент відвідує в аудиторії (лекції і практичні заняття), стільки ж він має працювати самостійно. Всю роботу студента: відвідування занять в аудиторії, активність на семінарах, виступи і реферати, участь у науковій роботі тощо - оцінюють балами за спеціальнюю шкалою. Необхідно набрати певну кількість балів, щоб бути допущеним до здачі екзаменів, а успішний студент може закінчити університет, не здаючи при цьому жодної екзаменаційної сесії. Більше того, якщо він розпочинав навчання на контрактній основі, а в його процесі за особистим рейтингом вийшов у лідерів, то має можливість бути дарес-

до своїх вузів наших другокурсників. Так само ставляться до нашого університету й у Німеччині. Кредитно-модульна система дозволяє накопичувати кредити знань будь-де. Скажімо, можна розпочати здобувати вищу освіту в Україні, продовжити її у Нідерландах, а закінчити в Англії чи де-інде. Як це було колись, у дореволюційні часи. Але якщо ти не зумів протягом семестру набрати мінімум кредитів, тебе відраховують з навчання. Тоді прощається з вузом або плати за навчання знову і починає спочатку. Без щоденної праці за цією системою вуз закінчити неможливо.

НЕ ХОЧЕШ ВЧИТИСЯ - НЕ МАРНУЙ ЧАСУ...

Власне, у цьому, на думку Олександра Леонідовича, і полягає незрівненніша відповідальність студента за освоєння навчальної програми. Повторна оплата, якщо є така можливість, більше дисциплінніватиме. А ще краще, коли студент навчається за власноруч зароблені кошти. Такі на факультеті кілька чоловік. Ім не потрібно нагадувати про навчання. Вони самі ставлять передвикладачами виці, ніж решта однокурсників, вимоги щодо роботи з ними...

Болонський процес стає кож селекціонуватиме і викладачів. У Європі персональна відповідальність викладачів вузів зафіксована у дипломах випускників. Наприклад, у графі, де йдеться про проходження практики, обов'язково вказують прізвище професора-супервізора. Його підпис - рекомендація вищого гатунку під час влаштування на роботу. І зворотній зв'язок: невдалий фахівець завдає неправильної шоди репутації професора. З таких чинників, очевидно, й виникають оті 50% «вічних» студентів вузів Західу.

У Держуніверситеті ім. І. Франка наразі не можуть відраховувати студентів за несдачу модульних робіт, тобто за неуспішність: хоча кредитно-модульну систему освоюють уже третій рік, але освітнє законодавство в нас залишається старим.

- Складною проблемою, після засіданням Олім-